

ikke altid frembyder tilstrækkelig Sikkerhed for, at Statskassens Læv tilfredsstillende varetages, eller at der vises fuldstændig Upartiskhed over for de private Leverandører. Jeg gentager, at dette ikke er noget, der særlig bemærkes for Justitsministeriets Bedkommende, men det er Udvalgets Ønske, at et gennemført og i alle Enkeltheder vel ordnet Licitationsystem følges som det, der bedst betrygger Statskassen i enhver Henseende.

Betænkningens Nr. 74 er tiltraadt. — Under Nr. 75 komme vi til et Spørgsmaal om Smør contra Margarine. Man vil se, at i 1892 blev der indført Brug af Margarine i Sindsfygeanstalten ved Viborg i Stedet for 2den Klases Smør; men, som det hedder i Justitsministeriets Skrivelse, dette har foranlediget betydelig Misforståelse, som blandt andet har givet sig Udslag i, at der haade blandt Patienter og Døgn findes en Del, der stadig strabe Margarinen af Brødet og spise dette tørt. Det forekommer mig, at dette er et værdifuldt Tillidsvotum til vort gode, danske Smør; man foretrækker endog 2den Klases Smør frem for Margarine. I Udvalget er der i og for sig ingen, som er imod at opfylde Ønsket om, at der fremtidig leveres Smør i Stedet for Margarinen; men ikke desto mindre er Forslaget kun tiltraadt af et enkelt Medlem, og Grunden dertil er den, at Motiveringen af en Bevilgning i dette Øjemed ikke har forekommet Udvalget at være fyldestgørende. Hvert Aar opstilles der et Bepisningsreglement, et Overslag over, hvad Bepisningen vil koste paa Sindsfygeanstalterne; det er nu gjort gældende, at paa Aarhus Sindsfygeanstalt, hvor man ligeledes havde indført Margarine, har man gjort Bevægelsen tilbage til Smørret, uden at dette medførte nogen forøget Udgift. Heller ikke har man ved at gennemse ældre Finanslovsforslag kunnet finde noget Vidnesbyrd om, at Overgangen til Margarine i sin Tid har medført en Beparelse, som nu kunde begrunde en Forhøjelse ved at gøre Skridtet tilbage. For Finansaarene 1890—91 og 1891—92 var den tilsvarende Forplejningsudgift i Viborg beregnet til henholdsvis 194 Kr. 98 Øre og 195 Kr. 98 Øre pr. Person, men for Finansaaret 1892—93, i hvilket man gik over til Brugen af Margarine, stiger Udgiften pr. Person til 224 Kr. 45 Øre, for derefter atter lidt efter lidt at synke. Nu er det ganske vist saa, at disse Overslag maa rette sig efter Prisene i hvert enkelt Aar, men det har ikke været indlysende for Udvalget, at den foreslaaede Forandring i Bepisningsreglementet nødvendig maa medføre en forhøjet Udgift. For

saa vidt dette virkelig skulde være Tilfældet, og yderligere Oplysninger, som maatte kunne gives, ville være i Stand til at overhyde Udvalget herom, ville vi ikke have noget imod at tiltræde Forslaget. — Det under Nr. 76 omtalte Forslag er tiltraadt.

Jeg gaar derefter over til § 26, hvor vi under Nr. 187 møde et Forslag, der allerede i Fjor var fremme, nemlig om Anlæg af en Forbindelsesvej mellem Sindsfygeanstalten ved Middelfart og Middelfart Købstad. Overslaget løb i Fjor ligesom i Aar paa 21,500 Kr. og blev da ikke tiltraadt, fordi det var alt for dyrt. Den Vej, der skal anlægges, er, saa vidt jeg ved, omtrent 700 Alen lang, og der kan næppe være Tvivl om, at i og for sig er den foreslaaede Beføstning det dobbelte eller maaske endog det tredobbelte af, hvad en saadan Vej burde kunne anlægges for. Der er imidlertid forskellige Omstændigheder, som medføre en Forøgelse af Udgiften, navnlig at paa det Sted, hvor Vejen ønskes lagt, vil det være nødvendigt at foretage Ekspropriation og nedrive et Par Huse, hvilket væsentlig fordyrer Arbejdet. Udvalget har intet imod, at der fra Statens Side ydes et passende Beløb til Anlæg af denne Vej, men den forlangte Sum synes os at være alt for høj. Hvis der kan fremkomme et Forslag om en passende reduceret Udgift, kan jeg paa Udvalgets Vegne erklære, at det ikke er uwilligt til at tiltræde et saadant Forslag. — Under Nr. 188 komme vi til et Forslag, som heller ikke er tiltraadt. Det drejer sig om Døpførelse af en Embedsbolig ved Bridesløselille Forbedringshus. Grunden til, at dette Forslag ikke er tiltraadt, er ogsaa i første Række, at Beføstningen er alt for stor; Boligen er beregnet til 19,900 Kr. Motiveringen af dette Forslag er af dobbelt Art og noget indviklet. Paa § 20 er der forlangt en ny Kontorist til Bridesløselille. Han skal navnlig have at befatte sig med Statistik og ganske særlig med Bearbejdelsen af Recidivitetstatistikken for Mandstranger. Dette Ord „Recidivitetstatistik“ have vi naturligvis ikke kunnet staa for i Finansudvalget, og vi have uden videre bevilget samme Kontorist. Men efter at man nu har faaet ham, skal han have et Sted at sidde og skrive sin Statistik. Man har imidlertid ingen Bolig at sætte ham i og maa da se at finde en; saa sætter man ham ind der, hvor Overbetjenten nu bor, man flytter dernæst Overbetjenten til Assistentens nuværende Bolig, og Assistenten til Inspektorboligen, og saa skal der bygges et nyt Hus til Inspektøren. Imidlertid er Forslaget ikke alene motiveret ved Hensynet til Kontoristen, thi det har